

קד.

טו יסופר שבח כל מעשה בראשית ומה שנברא בכל יום ויום והיאך הם נוראים
 ונפלאים שמפרנס מקרנו ראבים וער ביצי כנים :

א ברכי נפשי את־יהוה יהוה אלהי גדלת־מאד הוד
 והדר לבשת : ב עטה אור בשלמה נוטה שמים
 פירעה : ג המקרה במים עליו־תיו השם עבים רכובו
 המהלך על־פני־רוח : ד עשה מלאכו רוחות
 משרתיו אש להט : ה יסד־ארץ על־מכוניה בלתי־פוט
 עולם ועד : ו תהום בלבוש כסיתו על־הרים יעמדו־
 מים : ז מן־גערתה ינוסון מן־קול רעמך יחפזון :
 ח יעלו־הרים ירדו בקעות אל־מקום זה | יסדת להם :
 ט גבול־שמת בלי־עברון בלי־שבון לכסות הארץ :
 י המשלח מעינים בנחלים בין הרים יהלכון : יא ישקו
 בל־חיתו שדי ישברו פראים צמאם : יב עליהם עוף־
 השמים ישכון מבין עפאים ותנו־קול : יג משקה הרים
 מעליותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ : יד מצמיח
 חציר | לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם
 מן־הארץ : טו ויין | ישמח לבב־אנוש להצהיל פנים
 משמן ולחם לבב־אנוש יסעד : טז ישבעו עצי יהוה
 ארזי לבנון אשר נטע : יז אשר־שם צפרים יקננו
 חסידה ברושים ביתה : יח הרים הגבהים ליעלים
 סלעים מחסה לשפנים : יט עשה ירח למועדים שמש
 ידע מבוא : כ תשת־חשך ויהי לילה בוי־תרמש
 בל־חיתו־יער : כא הפירים שאנים לטרף ולבקש
 מאל אכלם : כב תזרח השמש יאספון ואל־מעונתם
 ירפצון : כג יצא אדם לפעלו ולעבדתו עדי־ערב :
 כד מהירבו מעשיך | יהוה כלם בחכמה עשית
 מלאה הארץ קניניה : כה זה | הים גדול ורחב ידים
 שם־רמש ואין מספר חיות קטנות עם־גדלות :
 טו שם אניות יהלכון לויתן זה־יצרת לשחק־בו :
 כז כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו : כח תתן
 להם ילקטון תפתח ידך ישבעון טוב : כט תסתיר
 פניך יבהלון תסוף רוחם יגועון ואל־עפרם ישוכון :
 ל תשלח רוחך יבראון ותחולש פני אדמה : לא יתי
 כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו : לב המביט
 לארץ ותדער יגע בהרים ויעשנו : לג אשירה ליהוה
 בחיי אומרה לאלתו בעודי : לד יערב עליו שיחי אנכי
 אשמח ביהוה : לה יתמו חטאים | מן־הארץ ורשעים
 עוד אינם ברכי נפשי את־יהוה הללויה :

קה.

זח המזמור אמר דוד כשהעלה הארון לעיר דוד והיה משורר אותו לפני הארון
 וסיפר כל הניסים שעשה בכצרים והיאך שלח לפניו יוסף ובא לבית האסורים
 והוציא אותו עד שבא למעלה גדולה לאסור שרי פרעה בלי רשות פרעה :

א הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים
 עלילותיו : ב שירדלו וזרדלו שיתו בכל־נפלאותיו :
 ג התהללו בשם קדשו ישמח לב | מבקשי יהוה :
 ד הרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד : ה זכרו נפלאותיו
 אשר־עשה כפתי ומשפטי־פיו : ו זרע אברהם עבדו
 בני יעקב בחיריו : ז הוא יהוה אלהינו בכל־הארץ
 משפטיו : ח זכר לעולם בריתו וזכר צוה לאלה דוד :
 ט אשר ברת את־אברהם ושבועתו לי־שחק : י ויעמידה
 ליעקב להק לישראל ברית עולם : יא לאמר לה
 אתן את־ארץ כנען חבל נהלתכם : יב בהיותם מתי
 מספר כמעט וגרים בה : יג ויתהלכו מגוי אל־גוי
 ממזלכה אל־עם אחר : יד לא־הניח אדם לעשקם
 ויזבח עליהם מלכים : טו אלה־תגועו במשיחי ולגביאי
 אל־תקעו : טז ויקרא רעב על־הארץ בלתי־מטה־לחם
 שבר : יז שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף :
 יח עניו בכבל רגלו ברזל באה נפשו : יט עדי־עת
 בא־דברו אמרת יהוה צרפתהו : כ שלח מלך ויתירהו
 מושל עמים ויפתחהו : כא שמו אדון לביתו ומושל
 בכל־קנינו : כב לאסר שריו בנפשו וזקניו יחבם :
 כג ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ־חם : כד ויפר
 את־עמו מאד ויעצמהו מצריו : כה הפך לבם לשנא
 עמו להתנפל בעבדיו : כז שלח משה עבדו אהרן
 אשר־בחר בו : כח שמו בם דברי אתותיו ומפתיים
 בארץ־חם : כט שלח השך ויחשך ולא מרו את־
 דברו : לו הפך את־מימיהם לדם וימת את־דגתם :
 ל שרץ ארצם צפרדעים בחררי מלביהם : לא אמר
 ויבא ערב פנים בכל־גבולם : לב נתן גשמייהם בדר
 אש להבות בארצם : לג ויך גפנם ותאנתם וישפר
 עץ גבולם : לד אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר :
 לה ויאכל בל־יעשב בארצם ויאכל פרי אדמתם : לו ויך
 בל־בכור בארצם ראשית לכל־אונם : לז ויוציאם בכסף
 וזהב ואין בשבטיו כושל : לח שמח מצרים בצאתם
 כי־נפל פחדם עליהם : לט פרש ענן למסך ואש
 להאיר לילה : מ שאל ויבא שליו ולחם שמים
 ישביעם : מא פתח צור ויזובו מים הלכו בציות נהר :
 מב כי זכר את־דבר קדשו את־אברהם עבדו :
 מג ויוצא עמו בששון ברנה את־בחיריו : מד ויתן
 להם ארצות גוים ועמל לאמים ירשו : מה בעבור |
 ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו הללויה :